

کجای دنیا دختر به خواستگاری پسر می‌رود؟



عکس: bartarinha.ir

خواستگاری دختر از پسر موضوعی است که همه ما هر از گاهی شنیده‌ایم یا در جایی مطلبی از آن خوانده‌ایم؛ موضوعی که حتی شنیدنش هم دهان‌مان را باز نگه می‌دارد.

به گزارش ایسنا به نقل از مجله زندگی ایده‌آل، در اکثر جاهای دنیا عرف است که مردها با کمال احترام و تشریفات ویژه به خدمت خانواده دختر برسند و از او خواستگاری کنند اما ما گفتیم اکثر کشورها، نه همه جای دنیا؛ چراکه جاهایی دورتر از محل زندگی‌مان هستند کشورهایی که در آنها هیچ پسری به خواستگاری دختر نمی‌رود بلکه آنان در خانه می‌مانند تا یک دختر برای همسری انتخابشان کند. در اینجا فرهنگ برخی مناطق در جهان که در آنها خانم‌ها به خواستگاری آقایان می‌روند را بخوانید.

مراکش

مراکش یا مغرب کشوری است در شمال غربی آفریقا و مسلمان که درصد بیشتری از جمعیت آن را زنان تشکیل می‌دهند. زنان مراکشی بسیار صبور و پرجارند و تقریباً می‌توان گفت لحظه‌ای استراحت نمی‌کنند و به دنبال رفع و رجوع کارها و مشکلات خانواده‌اند اما زنان آن ویژگی دیگری هم دارند و آن اینکه خودشان مرد آینده خود را انتخاب می‌کنند و به خواستگاری او می‌روند. تحلیلگران به‌تازگی اعلام کرده‌اند که تعداد خواستگاری دختران مراکشی در چند سال اخیر افزایش چشمگیری داشته است، تا جایی که آنان به دنبال دلایل این افزایش هستند. خانم‌ها در مراکش از چند سال پیش با شکستن سنت‌ها خودشان پیش‌قدم شده و به خواستگاری پسرها می‌روند.

دخترها در مراکش با رسیدن به خدمت مادر پسر مورد نظرشان از ویژگی‌های خود اعم از خانه‌داری، دست‌پخت و مهارت‌های زندگی‌شان تعریف می‌کنند و مادران با مشورت پسرانشان نتیجه‌گیری می‌کنند که آیا این دختر گزینه مناسبی برای انتخاب آنها هست یا خیر. در تحقیقاتی که در چند سال اخیر در مراکش صورت گرفته مردها استقبال خوبی از خواستگاری دخترها داشته‌اند چراکه دست آنها برای انتخاب بازتر است. زن‌ها در مراکش بر این باورند که درخواست ازدواج آنها از مردها به هیچ‌وجه مایه سرافکندگی‌شان نیست. آنها می‌گویند که اسلام دین برابری است و زن و مرد در همه چیز برابرند؛ بنابراین آنها هم حق دارند که فرد مورد علاقه خود را انتخاب کنند و به او درخواست ازدواج بدهند. آنان می‌گویند هیچ وقت سنت‌ها نباید دست و پای ما را ببندد. در مراکش تنها مردانی که از ظاهر و وضعیت مالی خوبی برخوردار هستند از درخواست ازدواج خانم‌ها عصبانی می‌شوند.

گینه

جمهوری گینه بیسائو کشوری در آفریقا است که زمانی الگوی آفریقا برای توسعه بود. این کشور در زمره فقیرترین کشورهای جهان قرار دارد. در این قسمت از دنیا هم این دختران هستند که همسر آینده خود را انتخاب می‌کنند. آنان پیشنهاد خود را کاملاً علنی مطرح می‌کنند؛ به این شکل که یک ظرف ماهی سرخ‌شده با روغن مخصوص را با سس خوش طعم قرمز رنگ تزئین می‌کنند و با هماهنگی قبلی با مادر پسر به خدمت پسر مورد نظرشان می‌رسند. در ضمن اینجا منطقه‌ای است که مردها در قبال این درخواست هیچ قدرتی برای «نه»

گفتن ندارند و بعد از مشورت با مادر خود درخواست دختر را قبول می‌کنند. یعنی آنها روز بعد برای گرفتن جواب خود با دسته‌گلی سفید نزد داماد رفته و بعد از گرفتن جواب، دسته‌گل را به او تقدیم می‌کنند.

از آنجای که گینه بیسائو کشوری بسیار فقیر است و اکثر دختران حتی توان تهیه و پخت آن ماهی مخصوص و مرسوم را ندارند، با یک شاخه گل سفید به خواستگاری پسر مربوطه می‌روند. در این شرایط حتی مردهایی که شرایط و آمادگی لازم برای تشکیل خانواده را ندارند هم با توافقی بلندمدت بعد از پیدا کردن کار و تهیه ملزومات لازم زندگی با دختر وارد زندگی مشترک می‌شوند. طبق تحقیقات انجام‌شده در این منطقه، 75 درصد مردان و زنان از این سبک ازدواج و زندگی رضایت دارند.

اوکراین

بسیاری از شهرهای جهان دارای جمعیت متعادلی از زنان و مردان هستند اما شهری در جهان وجود دارد که طبق آخرین سرشماری، ۵۸ درصد جمعیت آن را زنان تشکیل می‌دهند. شهر لوبو در غرب کشور اوکراین قرار داشته و طبق آخرین سرشماری صورت‌گرفته در این کشور، ۵۸ درصد جمعیت این شهر تاریخی را زنان تشکیل می‌دهند.

کارشناسان جمعیت‌شناسی اوکراین علت وقوع چنین موضوعی در «لویو»ی اوکراین را عدم تمایل خانواده‌های این شهر به داشتن فرزندان پسر عنوان کرده‌اند که در گذر زمان باعث بروز چنین مشکلی در این شهر که همان نابرابری تعداد زنان و مردان است، شده و همین نابرابری، دختران را به سمت خواستگاری رفتن سوق داده است.

معروف است که در این کشور، رسم و رسوم ساده‌ای برقرار است و به همین دلیل بدون دردسر پیشنهاد خود را صریح در مقابل کسی که به او علاقه دارند، می‌گویند. این شیوه ازدواج درست مثل شیوه خواستگاری کردن مردها از زن‌ها عادی و مرسوم است.

چین

در قبیله‌ای عجیب در چین به نام «موسا» زنان و دختران حاکمان اصلی محسوب می‌شوند و روسای قبیله تنها از میان زنان انتخاب می‌شوند. اتفاق عجیب‌تر میان مردم این قبیله آن است که زنان با یکدیگر کم حرف می‌زنند. این قبیله هزاران سال است که در صلح و صفا در ساحل دریاچه لوگو در جنوب چین زندگی می‌کند ولی زانش کمتر با هم صحبت می‌کنند و صحبتی از پدر و پسر در این قبیله وجود ندارد.

در این قبیله زنان انتخاب می‌کنند که با کدام مرد ازدواج کنند و در حقیقت ازدواج رسمی ندارند. دختران این منطقه حرف اول و آخر را برای ازدواج و انتخاب همسر خود می‌زنند و مردان پس از ازدواج در خانه زنان زندگی می‌کنند. در این قبیله، هنگام مراسم ازدواج همه شروط و انتخاب‌ها و تصمیم‌گیری‌ها در اختیار زنان است.

شیکاگو

در شیکاگو هم چند سالی است که دخترها گوی سبقت را در خواستگاری کردن از پسران ربوده‌اند. دختران این شهر از ایالات متحده هم بر این باورند که ما هیچ اعتقادی به اینکه حتما باید پسر از ما درخواست ازدواج کند، نداریم. دوست داشتن فرد مورد نظر و شغل مرد برای دخترهای این شهر بیش از هر چیز اهمیت دارد تا آنجا که آنها بعد از شناخت طولانی‌مدت پسر مورد نظرشان تحقیقات گسترده‌ای درباره شغل و پیشینه کاری او انجام می‌دهند و بعد از تصمیم برای خواستگاری، با حلقه‌ای نقره‌ای رنگ و ساده به او پیشنهاد ازدواج می‌دهند. در این میان هرگاه پسر مورد نظر تمایلی به پذیرفتن درخواست ازدواج نداشته باشد، حلقه را رد کرده و روز بعد با گل سرخی برای دلجویی به دیدن خواستگار خود می‌رود.

این روش ازدواج چند سالی است که رواج بسیاری بین پسران و دختران ایالات متحده پیدا کرده و هنوز هم تعداد خواستگاران دختر بیشتر از خواستگاران پسر است.

اسکاتلند

سال کیسه سالی است که ما ایرانی‌ها هر چهار سال یک‌بار میزبان آن هستیم اما همین سال کیسه برای کشوری چون اسکاتلند بسیار ویژه است که در قرن یازدهم، ملکه مارگارت به دخترها اجازه داد که در صورت تمایلشان از پسر مورد نظرشان، خواستگاری کنند.

ملکه مارگارت این رسم را در تاریخ 29 فوریه یک سال کیسه رواج داد. بر اساس همین روایت و تاریخ، دخترها هر چهار سال یک‌بار به خواستگاری پسر مورد علاقه‌شان می‌روند. البته چندی بعد، رسم شد که اگر آن پسر پیشنهاد دختر را قبول نکند، مجبور است که در عوض یک دست پیراهن و یک جفت دستکش بچه‌گانه برای دختر بخرد تا کینه را از دل او پاک کند!

دخترها می‌توانستند از نظر قانونی بعد از رسیدن به 12 سالگی و پسرها بعد از رسیدن به 14 سالگی ازدواج کنند، گرچه ازدواج در آن سنین به ندرت انجام می‌شد ولی بعد از سال 1929، سن قانونی ازدواج به 16 سالگی افزایش پیدا کرد. در کشور اسکاتلند، رضایت و اجازه والدین به هیچ‌وجه لازم و ضروری نیست؛ در نتیجه اگر در کشوری دختر و پسر قبل از رسیدن به 18 سالگی قادر به گرفتن رضایت و اجازه پدر و مادرشان نمی‌شدند، به کشور اسکاتلند می‌رفتند تا در آنجا به عقد یکدیگر درآیند.

13 اسفند 1392

منبع: <http://goo.gl/FFda6Q>